

BUD SAGENDORF

357

ΠΟΠΑΪ

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΕΚΔΟΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

6

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»

Ο άπιδανος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμνηστος ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Η' ΑΡΙΘ 357-ΔΡΧ 9-24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1980

Λυκαβηττού 1γ-Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 - 3602139

Τεχνικοί Εγκαταστάσεις
Ορφέως 130-132-Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 3470300

Εκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυνοί συνταξέως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
1c Lycabittou street - Athens 135

Υπευθυνος τυπογραφείου
Β Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

*Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

Η ΜΑΥΡΗ ΑΡΑΧΝΗ

ΑΠΩΣΕ ΘΑ ΠΑΩ ΓΙΑ ΨΑΡΕΜΑ,
ΜΕ ΠΥΡΟΦΑΝΙ....

ΜΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙΣ ΜΙΑ
ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΙΟ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ
ΚΑΙ ΠΙΟ ΑΠΟΔΟΤΙΚΗ,
ΠΟΠΑΪ;

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΛΕΦΤΑ, ΧΡΕΙΑ-
ΖΟΝΤΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑ
ΔΕΝ ΜΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΤΕ!

ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΠΟΛΥ,
ΠΟΠΑΪ!

ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ
ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΖΕΙ!

ΘΑ ΑΝΑΨΩ ΤΟ ΠΥΡΟΦΑΝΗ ΓΙΑ
ΝΑ ΤΡΑΒΗΣΩ ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΣΤΑ
ΔΙΧΤΥΑ!...

ΕΝΑ ΦΩΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑ-
ΝΕΙΑ!...

ΘΑΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝ-
ΘΗΜΑ!...

ΑΜΕΙΣΟΣ ΑΝΑ-
ΔΥΣΗ!

ΤΟ ΝΕΡΟ ΒΡΑΖΕΙ! ΘΑΝΑΙ
ΚΑΝΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΨΑΡΙ, ΣΑ
ΦΑΛΑΙΝΑ!...

ΘΑ ΤΡΕΛΛΑΘΩ!... ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ!...

ΗΡΘΕΣ ΠΑ-
ΝΟΣ ΣΤΗΝ
ΩΡΑ!...

ΕΓΩ ΠΑΝΤΑ ΕΙΜΑΙ ΣΤΗΝ
ΩΡΑ ΜΟΥ ΣΤΗ ΔΟΥ-
ΛΕΙΑ!...

ΠΑΡΕ!... ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ
ΠΑΙΣ ΑΜΕΙΣΟΣ ΣΤΟ ΦΑΡΟ!

ΓΙΑΤΙ
ΔΕΝ ΤΟ
ΠΑΤΕ
ΕΣΕΙΣ;
Ο ΦΑΡΟΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΜΑΚΡΥΑ.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΛΗΣΙΑΣΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ. ΠΗΓΑΙΝΕ ΤΟ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΕΙΣ ΚΑΛΗ ΑΜΟΙΒΗ!...

ΚΑΤΑΔΥΣΗ!...

ΕΦΥΓΑΝ! ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΘΑ ΒΙΑΖΟΝΤΑΝ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ!...

ΘΑ ΚΑΝΩ ΟΤΙ ΜΟΥ ΕΙΠΑΝ. ΜΠΟΡΕΙ ΝΑΝΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ!

ΓΙΑ ΤΟ
ΣΙΓΜΑ 3

ΚΙ' ΑΛΛΩΣΤΕ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΧΑΣΩ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΧΑΣΩ ΜΕΡΙΚΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ. ΠΟΥ ΘΑ ΜΟΥ ΔΟΣΟΥΝ!...

ΔΙΑΒΟΛΕ! ΔΕΝ ΑΝΑΒΕΙ Ο ΦΑΚΟΣ! ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕ Η ΜΠΑΤΑΡΙΑ!...

ΚΙ' ΑΝ ΔΕΝ ΔΕΙ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΑΡΩ ΤΟ ΣΗΜΑ!

ΤΙ ΑΤΥΧΙΑ! ΚΑΙ ΘΑ ΚΕΡΔΙΖΑ ΑΠ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΑΡΚΕΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ! ΚΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ!...

ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΖΕΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΣΗΓΜΑ 3 Θ' ΑΡΧΙΣΕΙ Η ΠΡΩΤΗ ΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΜΑΣ!...

ΚΑΙ ΤΗΝ ΩΡΑ Χ ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ!

ΜΑ ΤΙ ΕΓΙΝΕ; ΙΤΑΜΑΤΗΣΕ Η ΜΗΧΑΝΗ ΜΑΣ!...

ΕΝΑ ΔΙΧΤΥ ΜΠΛΕΧΤΗΚΕ ΣΤΟΝ ΕΛΙΚΑ!...

ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟ
ΜΕΤΑΞΥ ΘΑΧΟΥΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩ-
ΣΕΙ ΤΙΣ ΒΑΡΚΕΣ ΤΩΝ ΡΑΝ-
ΤΑΡ!...

... ΕΤΣΙ ΘΑ ΕΞΑΠΟΛΥΣΟΥΜΕ
ΕΥΚΟΛΑ ΤΟΥΣ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ ΜΑΣ
ΑΠ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΝΗΣΙ!...

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΝΟΥΜΕ
ΟΥΤΕ ΛΕΠΤΟ, ΜΠΡΟΥΤΟ!

ΕΙΜΑΙ
ΕΤΟΙΜΟΣ!

ΕΠΙΘΕΣΗ!

ΕΠΙΘΕΣΗ!

ΠΡΟΔΟΣΙΑ! ΠΙΑΣΤΕ ΑΥΤΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΔΥΟ!

ΠΑΕΙ ΑΥΤΟΣ!

ΣΜΑΚ!

ΚΡ' ΑΥΤΟΣ!

**ΠΟΥ
ΜΑΙ!**

ΧΤΥΠΑ ΤΟΥΣ! ΜΠΡΟΥΤΟ!

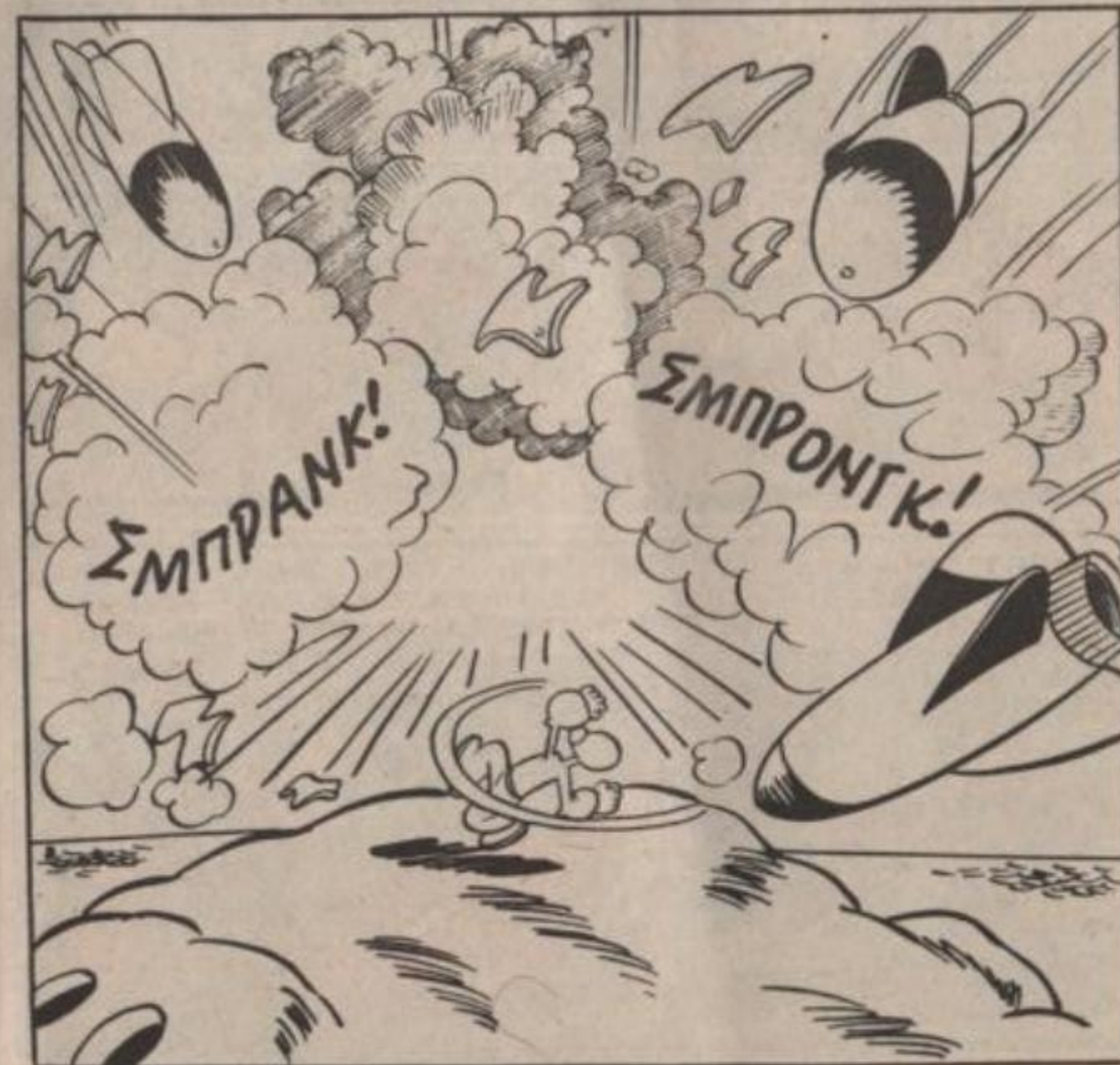
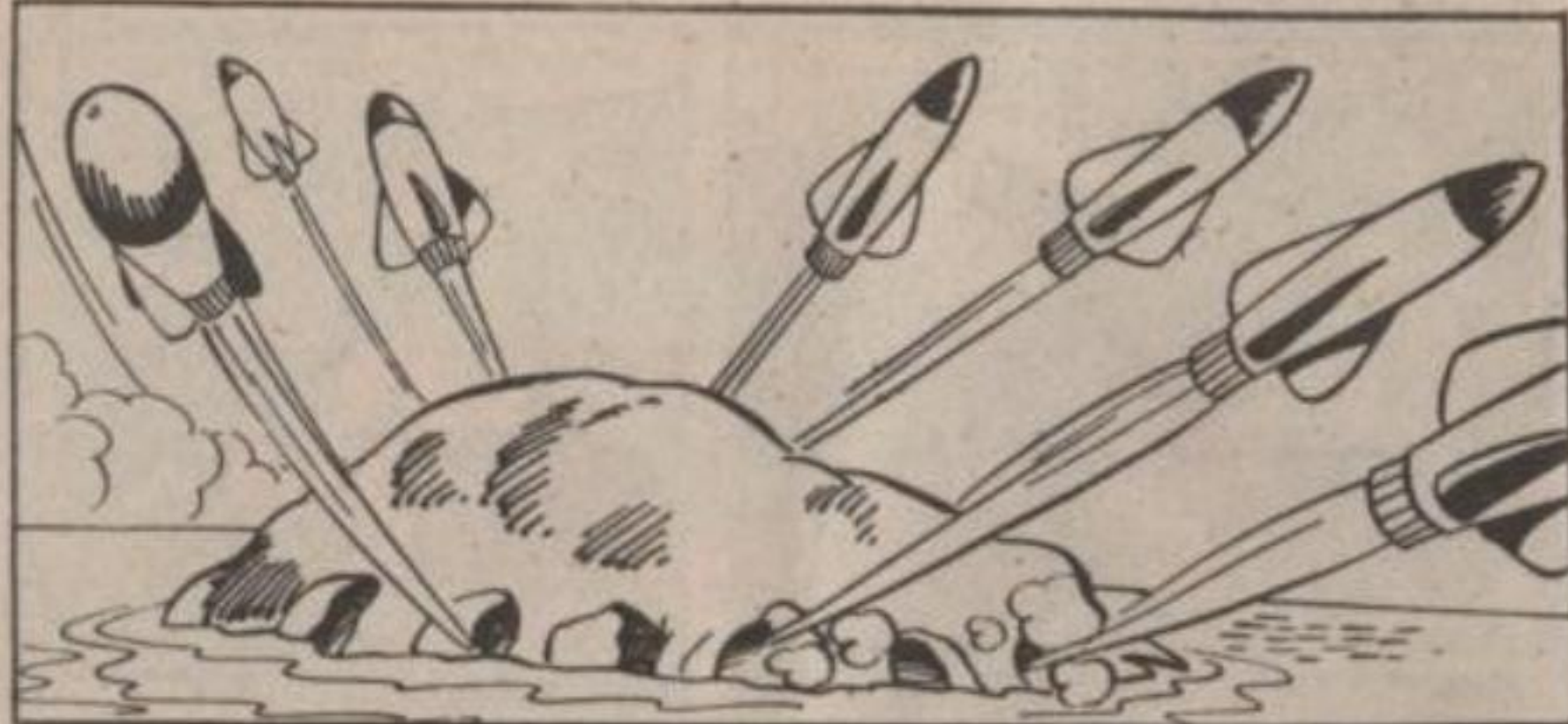
ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΔΥΟ
ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΖΟΥΝ
ΝΑ ΜΕ ΣΤΑΜΑΤΗ-
ΣΟΥΝ!

ΚΑΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΜΟΧΛΟ!

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ

ΤΙ ΓΥΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΚΟΥΤΑ ΕΝΑΣ ΣΚΕΛΕΤΟΣ ΑΠ' ΤΗ ΣΟΥΜΑΤΡΑ; ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ!

ΑΠΟ ΤΟ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΤΖΟΛΥΣΤΟΝ ΧΑΘΗΚΕ ΠΑΛΙ ΕΝΑΣ ΓΟΡΙΛΛΑΣ ΤΗΣ ΟΥΓΚΑΝΤΑΣ! ΤΟ ΖΩΟ ΗΤΑΝ 25 ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ...

ΕΜΠΡΟΣ; ΠΟΙΟΣ; Η ΚΑΘΗ-
ΓΗΤΡΙΑ ΟΥΛΥΑ ΣΤΕΡΝ; ΔΕΝ
ΣΑΣ ΞΕΡΩ!

ΧΜ... ΚΑΤΑΛΑΒΑ! ΕΡΧΟ-
ΜΑΙ ΑΜΕΣΩΣ!

ΗΡΘΑ ΚΥΡΙΑ ΚΑΘΗ-
ΓΗΤΡΙΑ!

Ε-Ι-Π!

ΕΙΠΑΤΕ ΚΑΡΘΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ
ΗΡΘΑ!

ΕΙΣΑΙ ΚΑΤΑ-
ΠΛΗΚΤΙΚΟΣ!

ΜΑ ΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ
ΠΙΠΕΣ! ΜΑ
ΕΣΕΙΣ ΕΧΕΤΕ
ΓΕΝΙΑ!

ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗ-
ΤΕΣ ΕΧΟΥΝ ΓΕΝΙΑ!
ΕΓΩ ΓΙΑΤΙ ΝΑ
ΜΗΝ ΕΧΩ;

ΜΑ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙ-
ΝΑΙ ΣΠΑΝΕΣ!

ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΕΤΕ ΚΑΝΟ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΝ-
ΘΡΩΠΙΝΩΝ ΣΚΕΛΕΤΩΝ!

ΘΑ ΤΡΕΛΛΑΘΩ !!

ΕΙΝΑΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΙ' ΑΝΤΙ-
ΠΡΟΪΟΝΕΥΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ
ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΥ!

ΜΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΜΟΝΟΝ Ο ΣΚΕΛΕΤΟΣ ΤΗΣ ΙΟΥ-
ΜΑΤΡΑΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΟ ΠΑΛΙΟΣ ΑΠ' ΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΤΙΚΟΣ ΚΡΙΚΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΙΘΗΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ
ΤΟΥ ΕΚΛΕΨΑΝ ΤΟ ΧΕΡΙ
ΣΤΗΝ ΚΑΛΚΟΥΤΑ!

ΑΚΡΙΒΩΣ! ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ ΤΟ ΜΟ-
ΝΟ ΤΕΛΕΙΟ ΔΕΙΓΜΑ ΜΕ-
ΧΡΙ ΠΡΟΪΟΝΑΤΑ!

ΜΑ ΤΩΡΑ ΕΚΑΝΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ!
ΚΟΙΤΑ!

ΕΝΑ ΧΕΡΙ!

ΝΑΙ! ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ ΕΝΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΟΥ ΕΖΗΣΕ ΠΡΙΝ ΑΠΟ
1.000.000 ΧΡΟΝΙΑ!

ΜΑΜΑ ΜΟΥ!

ΤΟ ΕΞΕΤΑΣΑ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ ΚΑΙ
ΒΡΗΚΑ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ
ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟΥ ΛΕΓΟΜΕ-
ΝΟΥ ΤΗΣ
ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ!

ΜΑ ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ
ΣΤΗΝ ΚΑΛΚΟΥΤΑ!

ΑΥΤΟΙ ΘΑΝΑΙ ΚΑΠΟΙΟΥ ΑΛΛΟΥ
ΕΙΔΟΥΣ, ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΧΕΡΙ
ΤΟ ΒΡΗΚΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ΕΔΩ
ΚΟΝΤΑ!

ΚΙ' ΑΝ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΟΥ ΒΡΩ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΣΚΕΛΕΤΟ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΩ Ν'
ΑΠΟΔΕΙΞΩ ΠΩΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΤΗΣ ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ ΕΖΗ-

ΣΕ ΕΔΩ!
ΚΙ' ΕΙΝΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟ
ΑΥΤΟ!

ΠΟΛΥ! ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΜΑΙ ΒΟΗΘΗ-
ΣΕΙ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠ'
ΤΟΝ ΠΙ-
ΘΗΚΟ!

ΕΔΩ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΕΙΧΑΜΕ ΠΟ-
ΤΕ ΠΙΘΗΚΟΥΣ! ΜΠΕΡΔΕΥ-
ΤΙΚΑ!

ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΚΑ ΣΕ ΣΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΙΣΤΕ ΑΝ-
ΘΡΩΠΟΣ ΔΥΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΙΟΣ!

ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ
ΣΚΑΨΩ!

ΑΚΡΙΒΩΣ! ΘΑ ΣΑΣ ΠΛΗΡΩΣΩ
ΟΜΩΣ ΚΑΛΑ ΓΙ' ΑΥΤΟ. ΕΚΤΟΣ
ΑΠΟ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΕΙΜΑΙ ΚΑΙ
ΠΟΛΥ ΠΛΟΥ-

ΣΙΑ!
ΜΠΡΑΒΟ
ΣΑΣ!

ΕΔΩ ΒΡΗΚΑ ΤΟ
ΧΕΡΙ!

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ, Κ.
ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ!

ΟΥΛΠ!

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΡΙΝ ΕΔΩ ΟΤΑΝ ΒΡΗΚΑ
ΤΟ ΧΕΡΙ!

ΤΟΤΕ ΘΑ ΘΕΛΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ
ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΣΚΕΛΕΤΟ!

ΓΚΛΟΥΠ! ΤΙ ΕΓΙΝΕ;
ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ
ΠΙΣΩ!...

ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΕΙ!

ΜΕΡΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ ΑΡΓΩΤΕΡΑ...

Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΟΥΛΑΝΑ ΣΤΕΡΝ
ΕΔΩΣΕ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝ-
ΘΡΩΠΟΥ ΤΗΣ ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ ΣΤΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΚΟΥΤΑΣ ΚΑΙ
ΠΗΡΕ 100.000
ΛΟΜΑΡΙΑ!

ΕΓΩ ΠΗΓΑ ΤΟ ΣΚΕΛΕΤΟ ΤΟΥ
ΓΟΡΙΛΛΑ ΣΤΟ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ
ΤΟΥ ΤΖΟΛΥΣΤΟΝ ΚΑΙ ΔΕΝ
ΠΗΡΑ ΦΡΑΓΚΟ!.. ΜΥΣΤΗΡΙΑ
ΠΟΥ ΕΧΕΙ Η
ΕΠΙΣΤΗΜΗ!

ΤΕΛΟΣ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΗΙΠΤΕΣ

ΜΙΑ φορά κι ένα καιρό
ήτανε ένας κυνηγός. 'Ο
κυνηγός αυτός ξεκινού-
σε κάθε μέρα από το
χωριό του και πήγαινε σ'ε μα-
κρινά και κοντινά θωμά και
δάση. 'Εκεί κυνηγούσε όλημε-
ρίς. Μ'ε το κυνήγι του αυτό, ζού-
σε την οικογένειά του φτωχικά,
γιατί... ετού φορά τ'ο σπίτι έρ-
μο και τ'ου κυνηγού πεντέρμο.

*

Μιά μέρα, θυγήκε για καλή-
γι, στο μακρινότερο δάσος,
πού ήτανε πάνω στο πιο ψηλό
θωμά εκείνου τ'ου τόπου. Μά, ό-
λη τή μέρα δέν έτυχε νά περά-
σει μπρός από τ'ον κυνηγό κα-
μένα αγρίμι, μήτε κανάλα πουλί
για νά τ'ο χτυπήσει!

Πείσμωνσε πότε κι ο κυνηγός
πού έκανε τόσο κόπο και γι'
αυτό εΐπε στον εαυτό του:

— Θα κάψω κι όλονυχτίς.

Κι ὅν δὲν χτυπήσω ἔστω καὶ ἔνα
ἀγρίμι, δὲν φεύγω ἀπὸ δῶ!

Κάνοντας τούτη τη σκέψη, α-
μεδιάζει πάνω σ' ένα μεγάλο
δέντρο. Κι έστησε από κεί καρ-
τέρι, κρατώντας τὸ όπλο του.

Γύρω στο μεσονύχτι, άκουσε
ένα μεγάλο ποδοβολητό.

Κρύφτηκε καλύτερα πάνω στο
δέντρο του και περίμενε.

Σε λίγο, δαίμονι κι έρχονται
 όκοι, δώδεκα φαρτωμένα μουλά-
 ρια, που τὰ όδηγούσανε δώδε-
 κα ληστές!

Οι ληστές τούτοι, μαζί με τὰ
μουλάρια, μπήκανε μέσα σὲ μιὰ
σπηλιά.

Ἐκεῖ, ξεφύττωσαν τὰ ζωντα-
νά τους. Κάτσανε, φάγανε, ἤ-
πιανε, κοιμηθῆκανε καὶ τὰ ἐη-
μερώματα φύγανε πάλι, μὲ τὰ
μουλάρια τους ξεφύττωμένε.

Σάν θυγήκε καλὰ ὁ ἥλιος, τρέ-
χει ὁ κυνηγὸς μέσα σὲ κείνη τὴ
σπηλιά.

Ψάχνει από δω, ψάχνει από
κει, στο τέλος βρίσκει ένα θρά-
χο που κοιμιότανε! Τον δγα-
ζει από τη θέση του και δίνει
μια σκαλίνα.

Κατεβαίνει τη σκάλα και
 βγαίνει από κει σ' ένα μικρό
 πλότωμα. Κυττάζει δδω και άντε-
 κρύζει τὸ χρυσάφι τῶν λε-
 στῶν!

Τὸ χρυσάφι αὐτό, ποὺ τὸ
καυθαίνουσιν κάθε τόσο μὲ
τὰ μουλάρια, τὸ εἶχαν στοιδα-
γμένο οἱ ληστές, σὲ τρεῖς σω-
ρούς!

Καὶ στήν καρφή τοῦ κάθε

σωρού, βρισκόνταμε ἀπὸ δυὸ χρυσὰ μῆλα, δηλαδῆ, συμβολικὰ ἔξι τέτοια μῆλα, τόσο λαμπιερὰ, πού, ἀπ' αὐτὰ φωτιζότανε ὅλη ἡ σπηλιὰ!

Ὁ κληγὸς γιομίζει τὸ σακούλι του τότε, μὲ ὅσο χρυσάφι μποροῦσε νὰ σπρώξει, καὶ φύγει.

Πηγαίνει στο σπίτι που και
 με το χρυσάφι, εκείνο, χτίζει α-
 νώγεια και κατώγεια. Κι αρχί-
 ζει, από την ημέρα εκείνη, να
 ζει πλούσια και καλά!

Τρεῖς φορές τοῦ πελαιοῖσε τὸ χρυσάφι τοῦ κυνηγοῦ, καὶ τρεῖς φορές πήγγε κι ἔφερε ἄλλο ἀπὸ τῇ σπηλιᾷ τῶν ληστῶν !

Τὴν τέταρτη φορά, παίρνει,
ἀντὶ γιὰ χρυσάφι, μέσα στὸ
σακοῦλι του, τὰ ἐξὶ ἀλόχρυστα
μῆλα!

Μετά από λίγο καιρό πάλι οι ληστές κι όλο χρυσάφι στη σπηλιά.

Κυττάζουμε και βλέπουμε ότι λείπανε τὰ ἑξὶ χρυσὰ μῆλα, μὲ λίγο χρυσάφι κι ἀπ' τοὺς τρεῖς μεγάλους σωροὺς, ποὺ εἶχανε κρυμμένους ὅσκι.

Κάνουμε συμβούλιο τότε οι
δωδεκά ληστές και ο άρχηγός
τους λέει :

— Κάποιος ανακαλύπτει το χρυσάφι μας και μείς ληστήσαμε έμάς τους ληστές !! Για να τον ανακαλύψουμε ποιός είναι, οι δυο από μιάς, θα φυλάττει το χρυσάφι εδώ στη σπηλιά. Οι υπόλοιποι δέκα θα ντυθούν καλόγε-

ροι. Καὶ σὰν καλὸ γέροντες, τάχα
θὰ γυμνᾶμε ὅλην τὰ γύρω χω-
ριά καὶ τὴν πολιτείαν. Ἐκεῖ θὰ
ρωτοῦμε. Κι ὅποιος μάθουμε,
πὺς χωρὶς αἰτίας καὶ μὴ πλούτι-
σε ἀπότομα τώρα τελευτοῖα, κι
ἔχτισε ἀλώγειαν καὶ κατὰ γειαν,
αὐτὸς θὰ ἔχει κλέμει ἀπὸ τὸν
θησαυρὸ μίαν. Μετὰ θὰ σᾶς πῶ
τί θὰ τοῦ κάνουμε! Συμφωνεῖ-
τε;

— Συμφωνούμε, άρχηγγέε !
φωνάζουνε με μιά φωνή όλοι οι
ληστές μαζί.

Σε λίγες μέρες, οι δέκα ληστές που παρουσιαζόντουσαν για καλόγεραι, μάθαινε πως μόνο ο καληγός πλούτισε απότομα τον τελευταίο καιρό, χωρίς καμιά φανερά αιτία, κι έφτιαζε παιάντια, και ζει τώρα σάν αρχόντας.

Τὸ σιούριμπο, λοιπόν, πᾶνε οἱ δέκα ψευτοκαλόγεροι με φορτωμένα τὰ δώδεκα μουλάρια τους, εἴκοσι τέσσερα γιομάτα ἀσιτιλιά, καὶ χτυπᾶνε τὴν πόρτα ἐσέμνη τ' ἀρχοντοκυ.

Τοὺς εἰκοίηε ὁ κυριεύς καὶ τοὺς γινώρισε ἀμέσως. Ἔκομε ὁμῶς, πὺς δὲν κατὰλινθε τίποτα καὶ τοὺς ρώτησε:

— Τί θέλετε... εδικοί καλό-
γεροντες, στ' άρχοντάκι μου;

— Πηγαίνουμε για τὸ μο-
μοιστήρι μας, ἀρχοντά μου, ἀλλ-
λὰ νυχτώσαμε ἐδῶ καὶ θέλουμε
νὰ μᾶς φιλοξενήσεις τὸ βράδυ!
τοῦ ἀποκρίνεται τότε ὁ ἀρχι-
επίσκοπος, ποὺ ἔκανε τὸν ἡγουμέ-
νο τοῦ μομοιστηρίου.

— Περάστε! Κοιτάστε, στο σπιντικό μου! τούς λείει ο καμινούχος και τούς μπατάει μέσα στο σπιντί μου.

*Υστερα, τοὺς παύζει καὶ τοὺς ποτίζει ὁ θεὸς κοινῇ.

Μέσα στο κρασί, όμως, είχε
ρίξει υπνωτικό.

Έτσι, σέ λίγο, οι δόξα λη-
στές που κάναμε πούς καθόνγε-
ρους, ροχαλίζανε!

Ὁ κυνηγὸς τότε, τοὺς πιά-
νει, τοὺς δέμει καὶ τοὺς ποιοῦ-
σιν ὅταν δεῖται τοῦ τόπου.

Μετά, λέει στους υπηρέτες
τους :

— Πάμε μὰ δοῦμε τὸ τί ἔχουμε μέσα στὰ εἴκοσι τέσσερα ἀσπιά τους.

Πάνε όλοι μαζί, στο σπαύλο
που είχανε ξεφορτωμένοι τ' ά-
σκηιά τους οι ληστές.

Ἀνοίγουμε μὲν μικρὴ τρυ-
πούλα σὲ κάθε ἀσκή, καὶ τί νὰ
δοῦμε! Τ' ἀσκήϊα αὐτὰ εἶχαν
μὲν θεοῖα!

Καὶ τὰ θεριά, καθὼς ἤτανε
πεινασμένα κι εἶδανε λίγο φῶς
ἀπ' τὴν τρυπούλα τοῦ κάθε ὀ-
σκιοῦ, τοῦ τοῦ ἀνοίξαντε, ἀρχί-
σινε νὰ μουγκρίζουνε καὶ νὰ
αὐτολάτουνε.

— Βλέπετε τὰ θεριά αὐτά;
Θὰ τ' ἀφήσανε ἐλεύθεροι αἱ λη-
στές μόνις κοιμόμαιοτε, καὶ θά-
μας τρώγανε ὄλους. Τοὺς λη-
στές ὁμοῦ, δὲν θὰ τοὺς πειρά-
ζανε τὰ θεριά, γιατί τοὺς γνω-
ρίζουνε. Κι αὐτὸ θὰ τὸ κάμω-
ν γὰ νὰ ἐπαδισθοῦνε ἐμένα πο-
θεῖναι τὸ θηραιορό τους καὶ μὴ
αὐτὸν ἔγιναι πηλούσιος! Ἄγει
κουτηγὸς σποὺς ἀνθρώπους του

Κι άμέσως δίνει μαζί ξεκινήσαμε και πήγε στο δουκό, στη σπηλιά άδεινή των ληστών. Έκεί βρίσκουμε και τους άλλους δυό ληστές, που φυλάγουμε τη σπηλιά.

Τους πιάνουμε και τους δίνουμε κι αυτούς στην άρχοντα του τόπου.

Κι ο άρχοντας του τόπου δίκασε σύμφωνα με τον τότε νόμο, για όσες τις ληστείες που είχαν κάνει, τους δώδεκα ληστές! Και τους καταδίκασε να τραβούμε σ' όλη τους τη ζωή,

κουπί, στα πολεμικά πλοία εκείνου του τόπου!

✱

Ο καμηγός μαζί με τους άνθρώπους του, πήρε ύστερα κι όλους τους άλλους θηρίαυρούς των ληστών απ' την σπηλιά τους, και τους μοίρασε σ' όλους τους χωριανούς του!

Έτσι, περάσαμε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

✱

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Βρέχει ραγδαία την ώρα που ο σύζυγος βγαίνει απ' το σπίτι. Ύστερα από δυό ώρες, ξαναγουρίζει χωρίς την ομπρέλλα του.

- Τι έγινε ή ομπρέλλα; τον ρωτάει ή γυναίκα του.
- Την έχασα.
- Την έχασες; Και πότε τό πήρες είδηση;
- Όταν έπαψε να βρέχει και πήγα να την κλείσω!

- Δεν είναι τίποτα τό σοβαρό, νεαρέ μου, λέει ο γιατρός στον πελάτη του. Σταμάτησε να παίζεις βιολί και θα γίνεις καλά.

- Δεν χρειάζομαι κανένα άλλο φάρμακο.
- Όχι.

Ο πελάτης φεύγει κι ο βοηθός του γιατρού του λέει με άπορία:

- Δεν μπορώ να καταλάβω τί σχέση έχει τό βιολί.....

- Είναι πολύ απλό, του άπαντά ο γιατρός. Αυτός ο νέος μένει στο δίπλανό διαμέρισμα της πολυκατοικίας που μένω εγώ.....

- Η θεία μου, γιατρέ ήταν πολύ άρρωστη.

- Μήν ανησυχείτε. Κάθε άρρώστεια και μάλιστα σέ ηλικιωμένα πρόσωπα είναι μία υποχονδριακή κατάσταση..... Μία άρρώστεια της φαντασίας.

- Είχε και μία σοβαρή υποτροπή γιατρέ.....

- Η ιδέα της είναι πώς έπαθε υποτροπή.....

- Έτσι λέω και γώ..... Γι' αυτό τώρα που πέθανε, καλά θα κάνει να μην αλλάξει ιδέα γιατί τη..... θάψαμε χτές.....

Μία γυναίκα λέει για τό σύζυγό της σέ μία φίλη της:

- Τί τό θές; Ο δικός μου συνεχώς ταξιδεύει. Είναι ζήτημα αν μένει στο σπίτι ένα μήνα μέσα σ' ένα χρόνο.
- Πόσο σέ λυπάμαι, καυμένη!
- Μπά! Ένας μήνας περνάει γρήγορα!

- Η γυναίκα σου έχει ένα στοματάκι σαν μπουμπουκι τριαντάφυλλου.

- Γελίσαι. Τά μπουμπουκία είναι κλειστά.

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΣΩΣΤΕ ΜΕ!

ΤΙ ΕΓΙΝΕ
ΜΠΑΜΠΑ;

ΜΙΑ ΓΡΙΑ ΙΝΔΙΑ-
ΝΑ ΕΠΕΙΣΕ ΣΤΟ
ΠΟΤΑΜΙ ΚΑΙ ΔΕΝ
ΣΕΡΕΙ ΚΟΛΥ-
ΜΠΙ...

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗ ΣΩΣΩ ΤΗΝ
ΚΑΥΜΕΝΗ!

ΕΡΧΟΜΑΙ!

ΝΑ Ο ΧΑΡΤΗΣ!

ΣΩΣΕ ΕΙΣΥ ΤΗ ΓΡΙΑ! ΕΓΩ ΠΑΩ
ΓΙΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ!...

ΚΟΥΡΑΓΙΟ! ΘΑ ΣΕ
ΣΩΣΩ!

Ο ΜΑΝΙΤΟΥ
ΝΑ Σ' ΕΥΛΟΓΕΙ
ΧΛΕΜΟ ΠΡΟ-
ΣΩΠΟ!

ΑΚΚ... ΧΑ-
ΒΗΚΕ Ο
ΧΑΡΤΗΣ!

ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΕ ΕΤΣΙ
Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΕΙ ΜΟ-
ΝΟΣ ΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ!

ΕΧΩ ΜΕΓΑΛΗ
ΜΥΤΗ ΕΓΩ!...
ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΜΥ-
ΡΙΣΩ ΑΠΟ 100
ΜΙΛΙΑ ΜΑΚΡΥΝΑ!

ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΚΡΥΜΜΕΝΑ ΤΑ
ΛΕΦΤΑ!...

ΘΕΕ ΜΟΥ! ΔΕΝ ΕΧΩ ΞΑΝΑ-
ΔΕΙ ΤΟΣΤΑ ΛΕΦΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ
ΜΟΥ!...

ΔΩΣΤΕ
ΜΟΥ ΤΑ!

ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ
ΕΙΣΥ;

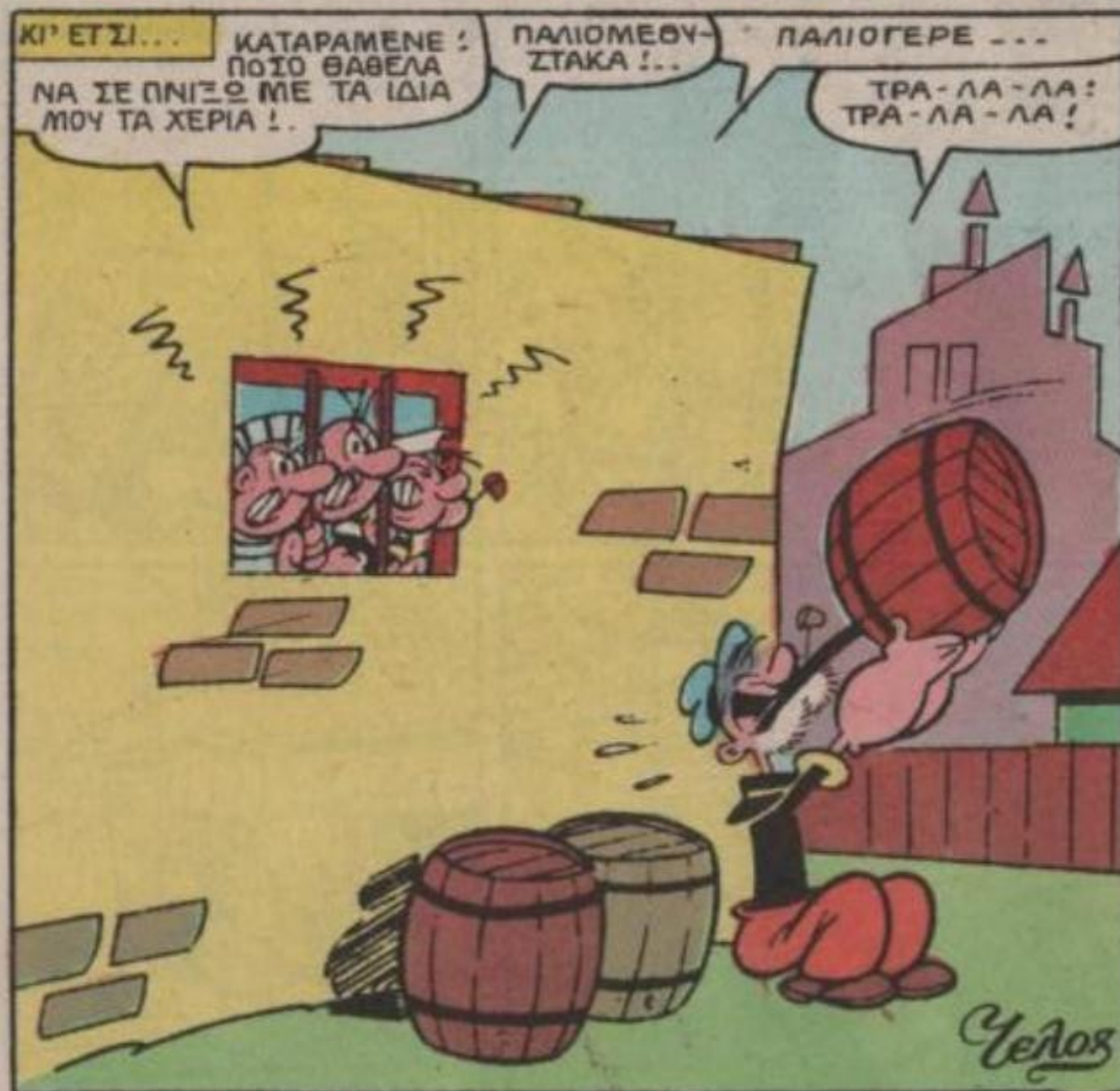

ΤΙ ΚΑΙ ΠΟΣΑ πρέπει και μπορούμε να περιμένουμε ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

Η φιλία είναι μία εξαιρετικά λεπτή σχέση, για την οποία δεν υπάρχει ένα σταθερό μέτρο.

ΜΕΡΙΚΟΙ άνθρωποι οργανίζονται, όταν συλλογίζονται ότι, σε στιγμές που βρέθηκαν μόνοι, μπροστά σε μία ανάγκη, οι φίλοι τους δεν προθυμοποιήθηκαν να τους βοηθήσουν. Εστω και με την απλή παρουσία τους. Έτσι είναι. Ποτέ δεν άγαναπούμε χωρίς ανταλλάγματα! Όταν προσφέρουμε σε κάποιον τη φιλία μας, περιμένουμε να μας την ανταποδώσει ούτως ή άλλως. Και οργανίζουμε ή απογοητευόμαστε, όταν δεν έχουμε αυτό που θεωρούμε φυσικό και λογικό να περιμένουμε. Δυστυχώς, ξεχνούμε μία βασική λεπτομέρεια. Ξεχνούμε ή αγνοούμε, ότι δεν μπορούμε να

περιμένουμε από ένα πρόσωπο αυτό που θέλουμε, αλλά αυτό που **οὐ** έχει να μας δώσει.

Αλλά πρέπει να παραδεχτούμε, ότι είναι δύσκολο να θυμάστε αυτή τη λεπτομέρεια, όταν ξέρουμε τι ακριβώς έχουμε ανάγκη, ενώ δεν ξέρουμε τι είναι ικανός να μας προσφέρει ένας φίλος μας. Κι είναι ακόμα δυσκολότερο να τη θυμάστε, όταν στο παρελθόν του έχουμε δώσει στο πολλαπλάσιο αυτό που τώρα έχουμε ανάγκη. Ωστόσο, θ' απαλλάσσουμε τον εαυτό μας από πολλές πικρίες και απογοητεύσεις, αν, στις σχέσεις μας με τους φίλους μας και όλους εκείνους που ά-

γαπούμε... δεν κρατούσαμε λογι-
στ' κα διδλία.

Μπορεί να ξαγρυπνήσουμε πολ-
λές φορές στο προσκέφαλο μιας
αδελφής φίλης μας κι όμως αύ-
τη να παραλείπει να μας στεί-
λει μια ευχητήρια κάρτα ή να
μας κάνει ένα τηλεφώνημα στη
γιορτή μας. Μπορεί να την
προσκαλούμε σ' όλες τις φι-
λικές συγκεντρώσεις μας και αύ-
τη να μη μας περιλαμβάνει ποτέ
στον κατάλογο των δίκων της
καλεσμένων. Μπορεί να σε τέτοια
συμπτώματα ψυχρής αδιαφορίας,
είναι φυσικό να τη διαγράψουμε
από τον κατάλογο των φίλων
μας. Έως ότου, σε μια κρίσιμη
στιγμή, αυτή η ψυχρή και αδιά-
φορη επώνυμη φίλη, θα κάνει
κάτι, μια θυσία ίσως, που θα
μας σώσει από ένα σοβαρό κίν-
δυνο. Κάτι που το περιμέναμε
μάταια από άλλες καλές φίλες.

Πρέπει να παραδεχτούμε ότι
πολύ συχνά θεωρούμε προτ' όψιμα
τα κι αγαπούμε σ' ένα γνωστό ή
φιλικό πρόσωπο αυτά που μπο-
ρεί να είναι τα έξω τερι-
κά γνωρίσματά της
χειρότερης πλευράς του χαρακτή-
ρα του. Παραδείγματος χάριν,
δίνουμε υπερβολική σημασία στη
χειρονομία ενός προσώπου, που
δεν παραλείπει ποτέ να μας
στείλει μια ευχητήρια κάρτα ή
ένα τηλεγράφημα στη γιορτή
μας.

Πραγματικά, είμαστε έτοιμοι
να θυσιάσουμε για τους φίλους,
που εκπληρώνουν τόσο σχολαστι-
κά τις κοινωνικές υποχρεώσεις
τους. Δεν περνάει όμως ποτέ α-
πό το μυαλό μας, ότι κάνουν τον
κόπο να μας στείλουν μια κάρ-
τα ή ένα τηλεγράφημα, ακριβώς
για το ενδεχόμενο ότι κάποτε
θα μας χρειαστούν.

Νά, λοιπόν, γιατί εξαφνιαζό-
μαστε όταν οι άλλοι, εκείνοι που
παραδίδουν τους τύπους, εκδη-
λώνουν τα φιλικά τους αισθήμα-
τα με ουσιαστικό τρόπο. Όταν
χρηιάζεται.

Πρέπει να καταλάβουμε και να
παραδεχτούμε, ότι όλοι είμαστε
φίλοι... στα σημεία. Σε κάθε
πρόσωπο, υπάρχουν προτερήμα-
τα που μας προσελκύουν και έ-
λαττώματα που μας απωθούν.
Πρέπει συνεπώς να μάθουμε να
εγνωμονούμε τους φίλους μας

για ό,τι μπορούν να
μας δώσουν, χωρίς να
πρωινόμεσται. Για ό,τι δεν
μπορούν να μας
προσφέρουν. Κι ύστε-
ρα, πρέπει να μάθουμε να ε-
χωρίζουμε τους φίλους
από τους απλούς γνω-
στούς! Υπάρχουν ανθρω-
ποι, με τους οποίους μας αρέσει
ν' αστεϊαζόμαστε, αλλά για τους
οποίους δεν θα θέλαμε να κλαί-
με.

Στις ανθρώπινες σχέσεις, ό
κοθένας ξέρει πολύ καλά π'ί
δίνει, αλλά σπάνια γνωρί-
ζει τί παίρνει. Έτσι,
η περιγραφή ενός φίλου και των
αισθημάτων του, μπορεί να μην
είναι αντικειμενική, όταν μαλι-
στα δεν ξέρουμε να μετρούμε
την αξία αυτού που μας δίνει
μέ το μέτρο των δυν-
νατοτήτων του.

Αυτά που βλέπουμε σ' ένα φι-
λο μας, εξαρτώνται από το πώς
τον κυττάζουμε και από πού τον
κυττάζουμε. Έξ' αλλού, ο καθένας
έχει κουρά σημεία, που τα φα-
νερώνει όταν θέλει να προστα-
τευτεί από κάποιον. Έτσι κι αν
αυτός ο κάποιος είναι ο καλύτε-
ρος φίλος του. Αυτό δεν σημαί-
νει ότι ο καλύτερος φίλος του
μπορεί, σε κάποια στιγμή, να
εκδηλώσει εχθρικά αισθήματα.

Αλλά αυτός που έζησε την οί-
κογενειακή τραγωδία ενός φιλι-
κού προσώπου δεν αντέχει ίσως
να δει σοβαρά άρρωστο αυτό το
ίδιο πρόσωπο και αποφεύγει να
το επισκεφτεί στο νοσοκομείο, δι-
γι από αδιαφορία, αλλά από
υπερβολική ευαι-
σθησία. "Η, όταν το επι-
σκέπτεται, εξαντλείται σε παρή-
γορα λόγια, που κουράζουν, αντί
να ανακουφίζουν.

Σε τελευταία ανάλυση, η φι-
λία είναι μια εξαιρετικά ληπτή
σχέση για την οποία δεν υπάρ-
χει σταθερό μέτρο. Όπως δηλο-
τε, δεν εξαρτάται πάντοτε απ'
αυτό που δίνουμε ή παίρνουμε
αλλά απ' αυτό που αίσθα-
νόμεσται.

* * *

Του κόσμου τά.... Περίεργα!

ΟΔΡ. ΤΖΑΙΗΜΣ
ΜΟΥΑΤΤ
(1656 - 1776)

ΑΠΟ ΤΟ ΜΗΤΕΛΟΝ ΤΗΣ ΣΚΩΤΙΑΣ
ΉΤΑΝ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΜΕ-
ΧΡΙ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΘΑ-
ΝΑΤΟΥ ΤΟΥ. ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 120
ΕΤΩΝ ΕΞΑΣΚΟΥΣΕ ΤΟ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙ
95 ΧΡΟΝΙΑ.

Η Κ ΑΙΛΥ ΓΚΕΜΑΙΝ
ΑΠ' ΤΟ ΦΟΡΤ ΛΕΝΤΕΡ-
ΝΤΑΛ (Η Π Α) ΤΗΣ ΦΙΛΙ-
ΠΠΑΣ ΕΙΧΕ...

ΤΟΝ "ΒΙΚΥ"
ΕΝΑΝ ΑΛΥΠΟ ΓΑΤΟ ΠΟΥ
ΕΙΧΕ ΓΕΝΝΗΘΕΙ ΤΗ ΜΕΡΑ
ΤΗΣ "ΝΙΚΗΣ" ΤΗ
ΜΕΡΑ ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗ-
ΜΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΤΗΣ
ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΣΤΟ
Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ
ΕΝΑ ΑΣΤΡΟ Ν
ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΣΤΟ
ΣΤΗΘΟΣ ΤΟΥ...

Ο ΤΖΑΚ ΚΑΡΣΤΕΝΣ
ΑΠ' ΤΟ ΚΛΑΤΙΝΖΥ ΤΟΥ
ΝΑΜΜΚΟΥΛΑΝΤ, ΤΗΣ Ν. ΑΦΡΙ-
ΚΗΣ ΚΙ' ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ
ΨΑΡΕΙΑΝ ΠΑΡΕΑ ΟΤΑΝ ΤΑ
ΑΚΙΣΤΡΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΛΙΑΝ
ΤΟ ΙΔΙΟ ΨΑΡΙ
ΕΚΩΣΑΝ ΤΟ ΨΑΡΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ
ΚΙ' Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΠΗΡΕ ΙΣΙΟ ΜΕΡΙΔΙΟ

Ο ΒΟΜΟΣ ΤΟΥ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΣΤΗΝ ΓΝΟΚΟ-
ΚΑΜΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ... ΣΚΑΛΙΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΝΟΜΠΟΜΙΤΣΙ ΙΝΟΥΓΙΕ, ΕΝΑΝ ΓΙΑΤΡΟΝΕΣΟ ΓΥ-
ΠΤΗ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ
ΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΕΜΑ ΑΣΠΑΣΤΗΚΕ
ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ

Τὸ καλὸ χιούμορ

- Τὸ ἔκανες ἐπίτηδες ἐπειδὴ δὲν φαίνόταν πιά τὸ νούμερο στὴν πινακίδα σου;

- Εἶδες τώρα, σὲ τί χρειάζεται πάντα μιὰ ζώνη;

- Ἀναρωτιέμαι ἀν ὁ Στάθης εἶναι ὥριμος γιὰ γάμο!

- Σὲ παρακαλῶ, Μιχάλη, σταμάτα. Ὁ κ. Γατόπουλος δὲν ἐνδιαφέρεται καὶ τόσο γιὰ τὴν πολιτικὴ!

Ζητείστε τα ἀπο
οἷα τα περιπτερά

**ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ**

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΓΚΣ
ΜΠΑΝΝΥ
και η παρέα του!
Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ